

[Rager.]

efterhånden betale den af. Det er en renere og bedre og pænere måde at gøre det på, forekommer det mig. Jeg mener, at vi i hvert fald ikke på dette område får nogen væsentlig ændring, selv om vi gerne går med til at drøfte det i udvalget.

Men der er nogle enkelte andre ting, som er foreslået af ministeren, og som man måske kan sige egentlig kommer overraskende, fordi man ikke synes, der har været tilstrækkelig basis derfor. Der er først spørgsmålet om aktiekapitalens størrelse, og jeg skal indrømme, at pengenes ændrede værdi gør det naturligt, at man tager det op til diskussion, om man skal ændre den tidligere bestemmelse om 5 000 kr., og da i hvilken grad man skal forhøje. Jeg ved ikke, om 10 000 kr. så i og for sig er det rigtige. Om det skal være højere eller lavere, vil jeg ikke tage stilling til, men det er også et spørgsmål, der kan diskuteres, uden at jeg tror, at lidenskaberne kommer i særlig stærk bevægelse.

Men så er der det aktuelle problem om de såkaldte tomme aktieselskaber, og efter at det ærede medlem hr. Rasting har givet op med hensyn til at definere dem, skal jeg naturligvis heller ikke prøve på at gøre det; men vi kan vel være enige om, at hvad angår de tomme selskaber, har ministeriet givet op på forhånd, og det kan vi ikke gøre noget ved. Jeg er ikke rigtig sikker på, om ministeriet har handlet rigtigt her. Hvis vi i udvalget overvejede, om der ikke på visse punkter kunne gives overregistrator en særlig beføjelse til at kræve oplysninger og foretage undersøgelser, når han havde mistanke om, at sådanne selskaber fandtes, mon vi så ikke kunne komme igennem? Det behøver vist ikke at blive så forfærdelig meget lov, der skal skrives dér. Det kan være, der skal affattes nogle enkelte linjer, som giver overregistrator en sådan beføjelse, men det kan vi vel i udvalget tale med ministeren og ministerens embedsmænd om og eventuelt med overregistrator. Jeg tror, det ville være en ganske god metode.

Derimod er jeg ikke så forfærdelig begejstret for bestemmelserne om konvertering. Jeg tror, de i flere tilfælde kan komme til at virke hæmmende på en konvertering, som i virkeligheden ville være sund og rigtig for det selskab, der agter at foretage

den. Man må ikke glemme, at konvertering slet ikke er noget, man kan udråbe som noget uheldigt, noget dårligt, tværtimod. Hvis et selskab er i den situation, at det har en kreds af kreditorer, der maser stærkt på, og det har vanskeligt ved at opfylde de betalingskrav, det burde opfylde, er det en uhyre lettelse for selskabet, hvis gælden kan konverteres til aktier, således at selskabet i stedet for at have de kreditorer, som maser på for at få deres penge, får en kreds af leverandører — det er vel formentlig som leverandører, de er blevet kreditorer — som samarbejder med det. Det vil i mange tilfælde, tror jeg, give gode resultater. Det er rigtigt, at de nye regler kan komme til særlig at genere en del af byggeselskaberne, men jeg har kun lidet tilovers for konverteringer netop på dette område; da jeg lyttede til det ærede medlem hr. Paabøls fremstilling, som var fuldstændig korrekt, voksede i mig den aversion, jeg har imod de byggeselskaber, der i virkeligheden har en i forhold til det arbejde, de påtager sig, urimelig ringe kapital.

Nu blev der talt om de aktier og de obligationer, som håndværksmestre får. Ja, hvis de altid i forvejen, når de overtog deres entreprise, vidste, at de skulle have en del af pengene i obligationer eller aktier! Men der er somme tider, eller ikke sjældent, nogle, der ikke vidste det i forvejen, og man har også set, at håndværksmestre i givne tilfælde bliver forskelsbehandlet. Den håndværksmester, om hvem man ved, at han trænger stærkt til sine penge, slutter man måske en akkord med ved at give ham 80 eller 70 pct., og så er man færdig med ham. De, som derimod er kapitalstærke, får disse aktier eller obligationer, men det er i og for sig noget, de ikke er gået til med åbne øjne. Når jeg nu siger dette, er det ikke, fordi der ikke er mange byggeselskaber, der betaler prompte og rigtigt, som de skal og bør, men der er rigtignok også mange tilfælde, hvor det går på den anden måde. Mon vi ikke skal være enige om, at hvis vi skal gøre noget ved konverteringsspørgsmålet, må vi drøfte det meget indgående i det udvalg, som vil blive nedsat.

Så er der spørgsmålet om de aktieselskaber, der, når regnskabet udviser det, har mistet $\frac{2}{3}$ af deres aktiekapital — hvorfor egentlig først når regnskabet udviser det?